

Werk

Label: Article

Jahr: 1932

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311028X_0061|log32

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

Příspěvek ke konstrukci obecné rovinné kubiky.

Napsal Dr. Aug. Vondráček.

(Došlo 9. června 1931.)

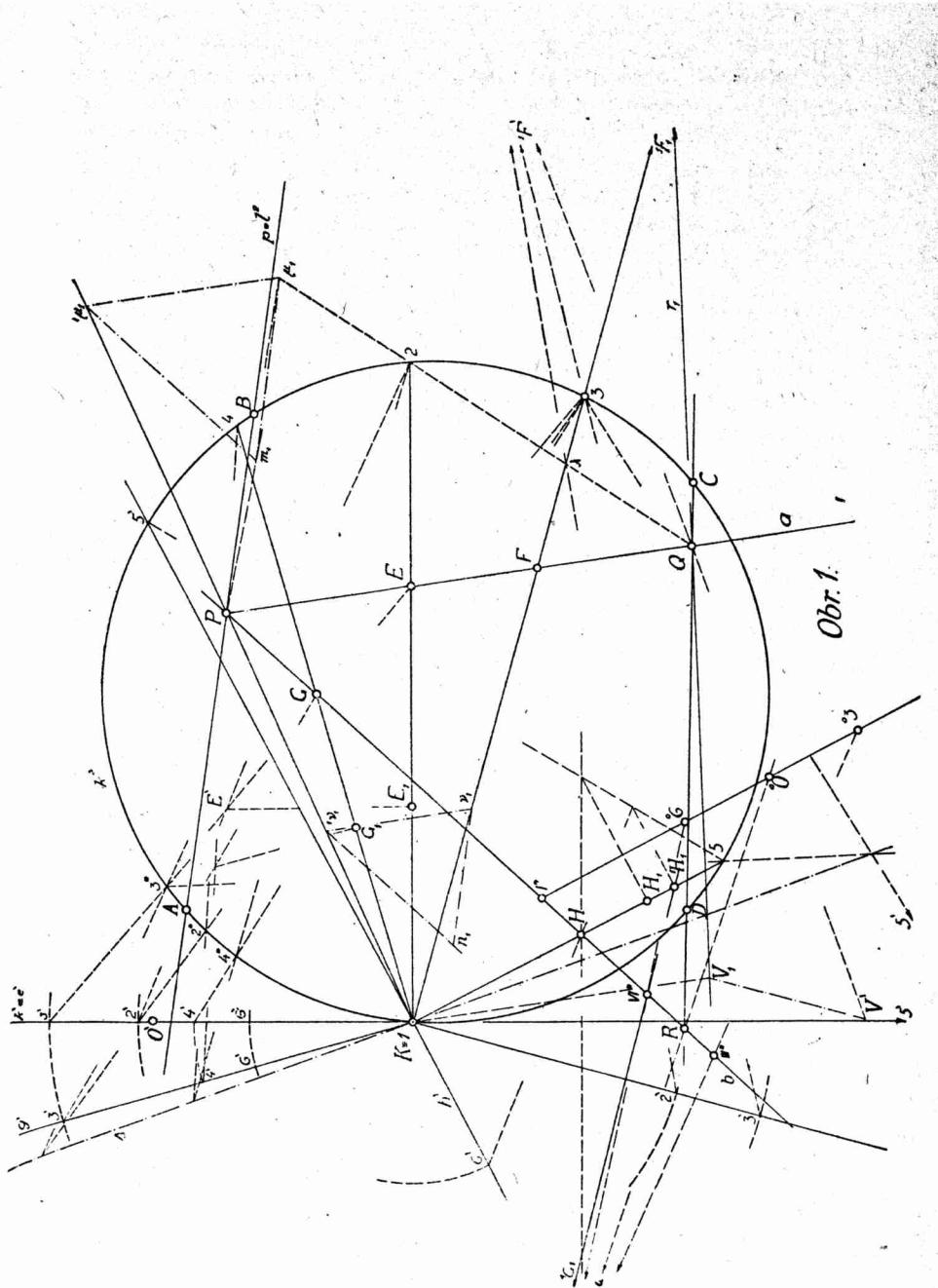
Úloha: sestrojiti obecnou (neracionálnou) křivku rovinnou k^3 3. st. z devíti daných bodů $A, B, C, D, E, F, G, H, K$ řeší se zpravidla převedením na určení této křivky svazkem paprskovým a projektivním s ním svazkem kuželoseček; k čtyřem z daných bodů jako základním svazku kuželoseček vyhledá se (užitím konstrukce projektivní geometrie k daným pěti paprskům svazku a pěti bodům roviny vyhledati bod, z něhož se oněch 5 bodů promítá svazkem s danými 5 paprsky projektivním) příslušný bod protilehlý jako střed svazku paprskového.

V následujícím chci naznačiti jiný konstruktivní postup, opírající se o jednoduchý vztah: prostorová bikvadratika 1. druhu promítá se z libovolného svého bodu na rovinu oním bodem procházející do rovinné obecné křivky k^3 . Jsme tedy před úlohou stanoviti dvě plochy 2. st., jejichž proniková křivka by se promítala z jednoho svého bodu O do kubiky, procházející danými body A, B, \dots, K .

1. Čtyři z daných bodů A, B, C, D buděte v nákresně (půd. π). Z kuželoseček svazku jimi určeného vezměme dvě: kuželosečku k^2 jdoucí bodem K (obr. 1, kde k^2 je kružnicí) a kuželosečku l^2 , procházející průsečíkem P spojnic $\overline{EF} \equiv a$, $\overline{GH} \equiv b$ zbývajících čtyř bodů (v obr. 1 bez újmy obecnosti voleno tak, že l^2 je kuželosečka složená z \overline{AB} , \overline{CD}). Přímky a, b protinou l^2 ještě v bodech Q, R . Bod K budě ortog. průmětem přímky $k \perp \pi$.

Jednu z ploch 2. st., K^2 , jdoucí kuželosečkou k^2 a přímkou k , uríme napřed pevně, druhou L^2 kuželosečkou l^2 akomodujeme tak, aby žádanému projekčnímu vztahu mezi pronikovou křivkou obou ploch $k^4 \equiv (K^2, L^2)$ a konstruovanou kubikou k^3 bylo vyhověno.

Považujme body E, F, G, H za centrálné průměty z (neznámého zatím) bodu O na k . Každým z oněch 4 bodů (v prostoru) nechť prochází jedna površka plochy K^2 , opačné soustavy než

površka k ; ortogonální průměty těchto površek jsou KE, KF, KG, KH , stopníky $2, 3, 4, 5$ na k^2 . Na površece $k \perp \pi$ zvolme body $2^1, 3^1$, v nichž nechť ony površky body E, F (v prostoru) protínají k .

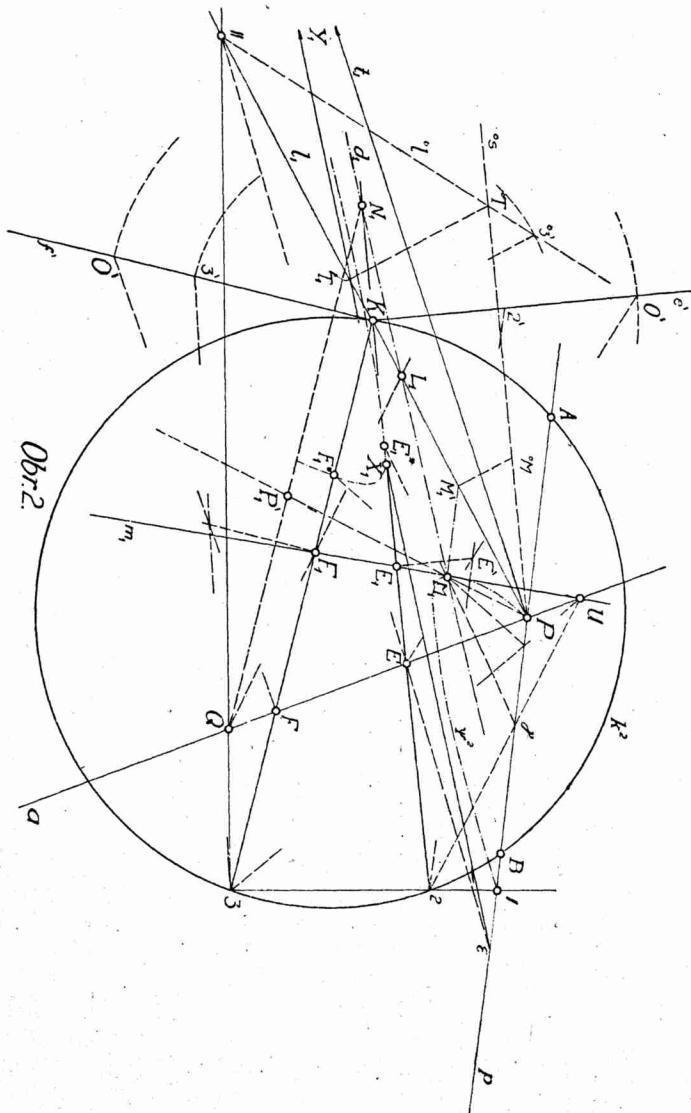
Plocha K^2 (sborcená) je určena: kuželosečkou k^2 , přímkou k a projektivním přiřazením bodů na k s příslušnými tečnými rovinami, kolmými k π , tedy bodu 2^1 na k přísluší stopa tečné roviny $KE2$ a tedy i stopník 2 na k^2 , bodu 3^1 bod 3 , bod $K \equiv 1 \equiv I^1$ je samodružný, poněvadž tečná rovina v něm je určena površkou k a tečnou ke k^2 . Sklopením k do nákresu dostaneme $k^*(1^1, 2^1, 3^1, \dots)$ $\pi k^*(1, 2, 3, \dots)$, při čemž $I^1 \equiv I$. Promítnutím bodů $2^1, 3^1$ na př. z bodu 3 na k^2 do bodů $2^*, 3^*$ ($I^* \equiv I$) přenesena ona promětnost na kuželosečku k^2 , sestrojena direkční osa $A \equiv ((1, (23^*, 2^*3)))$. Na to stanoveny na k body $4^1, 5^1$, odpovídající stopníkům $4, 5$ površek, jdoucích body G, H (v prostoru).

Budeme-li měnit střed centrální projekce O na k , budou se body, jejichž centrálné průměty jsou stálé dané body E, F, G, H , pohybovat po čtyřech přímkách $22^1, 33^1, 44^1, 55^1$. Pro bod $O \equiv K$ (stopník površky k) přejdou ony body v stopníky $2, 3, 4, 5$.

2. Hledejme plochu L^2 . Libovolným bodem O na k a přímkou $a \equiv \bar{EF}$ je stanovena rovina, jež protne površky $22^1, 33^1$ v bodech E, F (jejichž centrálné průměty jsou stejně označeny). Potom pěti body: P, Q, O, E, F je stanovena kuželosečka h^2 , protínající kuželosečku l^2 v bodech P, Q . Její tečna t v bodě P stanoví s p rovinu τ . Rovina (O, b) protne površky $44^1, 55^1$ v bodech G, H , rovinu τ v přímce t^1 ; i je body O, G, H, P a tečnou t^1 v P určena nová kuželosečka h'^2 , jež protne b ještě v bodě S , obecně různém od R . Kuželosečkami $l^2 \equiv \bar{SQ}, \bar{AB}, h^2, h'^2$ je určena jistá plocha L^2 , která se proniká s pevnou plochou K^2 v křivce 4. st., jejíž centrálný průmět z O na nákresu je jistá kubika, procházející sedmi z daných bodů A, B, E, F, G, H, K , neprocházející ale body C, D , nýbrž body C^1, D^1 , v nichž spojnice \bar{QS} by protínala kuželosečku k^2 .*) I je třeba hledat takovou plochu L^2 a tedy takový bod O na k , aby kuželosečka h'^2 procházela bodem R .

Z udaného postupu je patrné, že každému bodu O na k přísluší jeden bod S na stopě b , t. j. obě řady bodové jsou jednoduše projektivní. Ukážeme ještě, že oném řadám přísluší projektivně i svazek tečných rovin τ o ose $p \equiv \bar{AB}$, t. j. $k(O, \dots) \pi b(S, \dots) \pi p(\tau, \dots)$.

*) Kdyby obecněji kuželosečka l^2 svazku $(ABCD)$ bodem $P \equiv (a, b)$ nebyla složenou, možno vzít za stopy ploch L^2 kuželosečky svazku určeného bodem P , tečnou p ke kuž. l^2 v něm, bodem Q a na př. bodem A . Každá kuželosečka l^2 tohoto svazku bodem S protne kuželosečku k^2 mimo A v třech proměnlivých bodech B^1, C^1, D^1 bodové involuce kubicke, na níž by se rozšířila involuce kvadratická bodů C^1, D^1 o středu Q v našem speciálnějším případě. Pro $S \equiv R$ ovšem $l^2 \equiv l^2$.

Zvolme na k (obr. 2) bod O ; promítající paprsek \overline{OE} protne površku $\overline{22}$ v bodě E (v prost.), jehož ortogonální průmět E_1 se strojíme sklopením promítající roviny ($O \ 22'$) do π ; sklopená površka $k \perp \overline{K2}$ označena (k vyjádření pořadí pro body E, F, G, H) e', $\overline{22}, \overline{O'E}$ se protnou v bodě E' , načež $\overline{E'E}_1 \perp \overline{K2}$ dá E_1 . Podobně

sklopením promítající roviny $(O \ 33')$ ($f' \perp \bar{K}3$) sestrojen ortog. průmět F_1 centrálního průmětu bodu F . Bod O se ortog. promítá do bodu K , takže ortog. průmět kuželosečky h^2 v rovině (O, a) je určen body P, Q, K, E_1, F_1 . Přímka $\bar{E}_1\bar{F}_1 \equiv m_1$ je ort. průmětem přímky m , protínající površky $\bar{2}\bar{2}', \bar{3}\bar{3}'$ plochy K^2 a mající stopník $U \equiv (m_1, a)$. Je tedy m površkou hyperboloidu H^2 , určeného přímkami $\bar{2}\bar{2}', \bar{3}\bar{3}', a$. Zvolme na m bod M , jímž a přímkou p , jakožto stopou tečných rovin ploch L^2 , je určena rovina τ , protínající se s rovinou (O, a) v přímce $\bar{P}\bar{M}$, jež protne kuželosečku h^2 ještě v bodě P' , který sestrojíme užitím přímky Pascalovy, označivše $P \equiv 1, Q \equiv 3, F \equiv 4, E \equiv 5, O \equiv 6, P' \equiv 2$. I je bod $M \equiv (\bar{1}\bar{2}, \bar{4}\bar{5}), L \equiv (\bar{3}\bar{4}, \bar{6}\bar{1}), N \equiv (\bar{2}\bar{3}, \bar{5}\bar{6}), LMN \equiv d$ přímkou Pascalovou; spojnice $\bar{N}\bar{Q}$ protne $\bar{P}\bar{M}$ v bodě $P' \equiv 2$. Hledejme nyní takovou polohu roviny svazku a , pro kterou bod $P' \equiv P$, t. j. kuželosečka h^2 se bude roviny τ v bodě P dotýkat. Tu měníc se bod M přímky d bude probíhati kuželosečku ψ^2 v obr. 2 naznačenou, jakožto řez hyperboloidu H^2 s rovinou τ , bod L popíše přímku l v rovině $(Q, \bar{3}\bar{3}')$ o stopníku $II \equiv (\bar{Q}\bar{3}, \bar{K}\bar{P})$ a jdoucí bodem β' . Kuželosečka ψ^2 jde body P, M , bodem I , v němž površka $\bar{2}\bar{3}$ v π protíná p , body E^*, F^* , průsečíky površek $\bar{2}\bar{2}', \bar{3}\bar{3}'$ s τ . Bod E^* se snadno sestrojí: rovina $(m, \bar{2}\bar{2}')$ jako tečná rovina plochy H^2 má stopu $\bar{U}\bar{Z}$, protínající p v bodě γ , $\gamma\bar{M}$ dá na $\bar{2}\bar{2}'$ bod E^* ; podobně sestrojen bod F^* .

Přímka d vyplní tudíž površky sborcené plochy 3. stupně s určujícími přímkami a, l a kuželosečkou ψ^2 , s a jako površkou dvojnou, protínající ψ^2 v P . Bod N přímky d popíše při tom v promítající rovině površky $\bar{2}\bar{2}'$ křivku 3. st. s dvojným bodem E v nákresně na a . Dvě površky oné pl. 3. st., procházející bodem E , stanoví v něm s a tečné roviny této plochy; stopy těchto rovin na rovině τ (t. j. průměty nekonečně blízkých bodů k bodu E , jako P' byl průmětem bodu N z Q) dají dvě přímky $\bar{X}\bar{P}, \bar{Y}\bar{P}$, pro něž $P' \equiv P$.

Abychom ony dvě površky sestrojili, stanovme průsečnici $\bar{T}\varepsilon$ roviny (E, l) s rovinou τ . Stopou roviny (E, l) je přímka $\bar{E}\bar{I}\bar{I}$, protínající p v bodě ε , průsečík T přímky l s τ určíme sklopením promítající roviny přímky l ($\bar{0}\bar{3}'\bar{K} \perp \bar{K}\bar{P}$, $\bar{0}\bar{3}'\bar{K} = \bar{K}3'$, $\bar{0}\bar{3}'\bar{I}\bar{I} \equiv \bar{0}l$), jež protne rovinu τ v přímce s , jež současně s l sklopila (stanovena kota bodu M na m , $\bar{M}\bar{M}' \parallel p$ protne s v bodě M' , $\bar{M}'\bar{M} \perp \bar{K}\bar{P}$, $\bar{M}'\bar{M} =$ kota bodu M , načež $\bar{P}^0\bar{M}' \equiv \bar{0}s$). Průsečík $\bar{0}T \equiv (\bar{0}l, \bar{0}s)$ má ortog. průmět T^1 , $T\varepsilon$ je hledanou průsečnicí, jež protne kuželosečku ψ^2 v bodech X, Y . Jedním z těchto průsečíků je ale bod

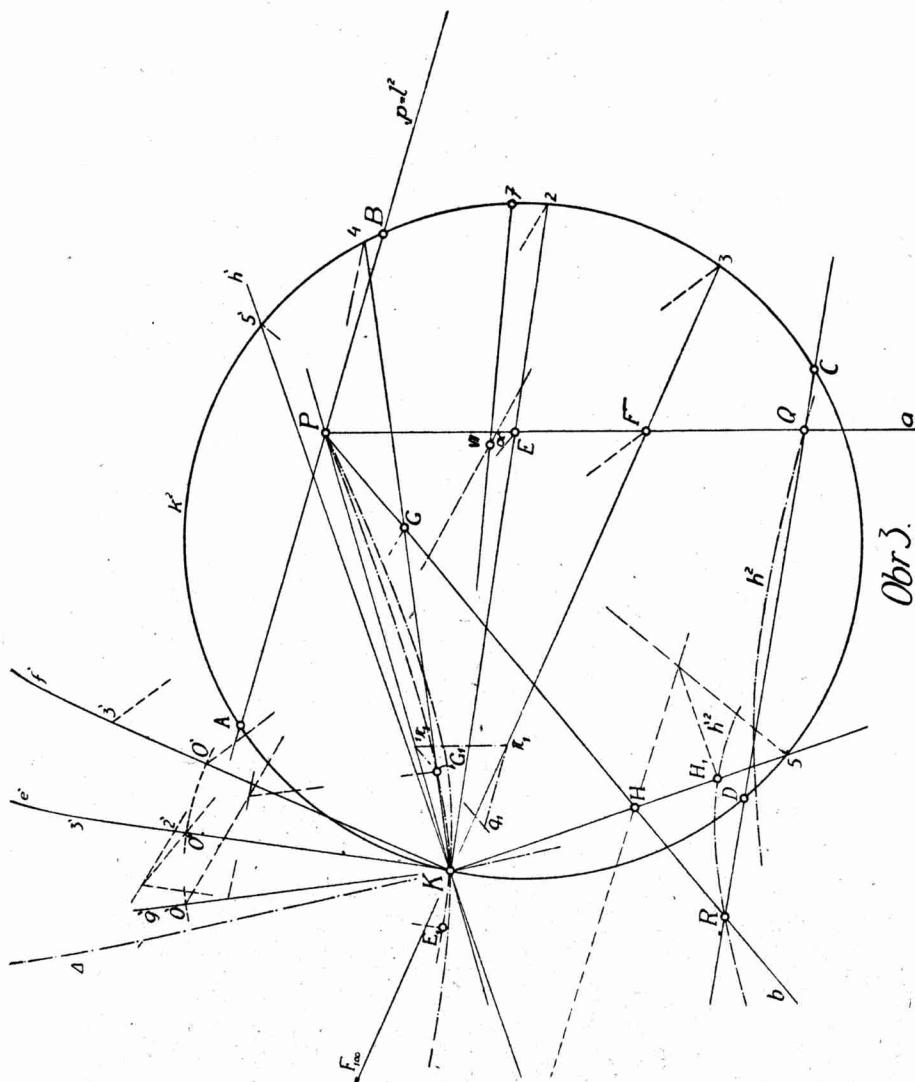
$X = (x, \overline{T\varepsilon})$, jakožto průsečík površky $x \equiv \overline{XE}$ soustavy površky m hyperboloidu H^2 , v promítající rovině $(k, 2)$; je tedy x površkou ploše H^2 a ploše 3. st. společnou. Křivka 3. st., jakožto geometrické místo bodu N , se tudíž rozpadá na přímku x a jistou kuželosečku. Druhý, lineární konstrukcí určený bod Y , vede tudíž k površe v bodě E od x různé, načež spojnice $\overline{YP} \equiv t$ je v rovině τ hledanou přímou podstatnou, rovina (t, a) je jedinou rovinou svazku a , v níž výše uvedeným způsobem určená kuželosečka h^2 se dané rovině τ dotýká. Tím dokázána výše uvedená promětnost svazku tečných rovin τ s řadami na k, b .

K určení promětnosti $k(O, \dots) \pi b(S, \dots)$ stačí přiřazení tří páru bodových. Za body O na k zvoleny (obr. I): bod $3'$, bod $6'$ a $1 \equiv K$.

Pro bod $O \equiv 3'$ dosteneme v rovině $(3', a)$ kuželosečku, jejíž ortog. průmět jde body P, Q, E_1, K s tečnou $\overline{K3}$ v tomto bodě. Tečna v bodě P nechť protne $\overline{K3}$ v bodě ν . Příslušná kuželosečka v rovině $(3', b)$ má za ortog. průmět kuželosečku body P, G_1, H_1 (konstrukce bodů G_1, H_1 patrná z obr., užito přímek $g' \perp \overline{K4}$, $h' \perp \overline{K5}$), bodem K a dotýkající se v bodě P přímky \overline{Pn} , průsečnice tečné roviny (p, ν) s rovinou $(3', b)$, kterou snadno sestrojíme: $\overline{\nu^1\nu} \parallel a$ jako hlavní přímka roviny (O, a) protne $\overline{3'P}$ (průsečníci rovin $(3', a), (3', b)$) v bodě ${}^1\nu$, jímž sestrojená hlavní přímka $\overline{{}^1\nu n} \parallel b$ roviny $(3', b)$ protne hl. přímku \overline{vn} roviny tečné (p, ν) , v bodě n , \overline{Pn} je tečnou hledanou. Tím úplně určena kuželosečka roviny $(3', b)$, jež protne b v bodě III^* .

Za druhý bod zvolen $K \equiv 1$ v nákresně. Příslušná plocha L^2 přechází tu v útvary rovinný. Prvá kuželosečka je určena body $P, Q, K, 2, 3$, tečna k ní v bodě P je $\overline{P\mu}$. Kuželosečka druhá jde body $P, K, 4, 5$ a dotýká se v P přímky \overline{Pm} , kterou sestrojíme analogicky přímce \overline{Pn} v případě předchozím: $\overline{\mu^1\mu} \parallel a$ protne \overline{KP} v bodě ${}^1\mu$, $\overline{\mu^1\mu} \parallel b$, $\overline{\mu\mu} \parallel p$ se protnou v bodě m , \overline{Pm} je tečnou v P druhé kuželosečky, jež protne b v bodě I^* .

Za třetí bod O na k zvolen bod $6'$, pro který se kuželosečka roviny $(6', a)$ [a tedy i roviny $(6', b)$] rozpadá na dvě přímky. Stačí sestrojiti bodem Q příčku površek $\overline{2'2}, \overline{3'3}$: rovina $(2'2Q)$ o stopě $\overline{2Q}$ protne promítající rovinu površky $\overline{3'3}$ v přímce $\overline{2'\lambda}$ ($\lambda \equiv \overline{2Q}, \overline{K3}$), jež protne $\overline{3'3}$ v bodě 1F , jehož konstrukce sklopením z obr. I je patrná; 1FQ je příčkou hledanou r . Rovina (a, r) protne k v bodě $6'$, jehož kota $\overline{V_1V}$ určena hlavní přímou $\overline{KV} \parallel a$, $\overline{V_1V} \parallel \overline{{}^1F'{}^1F}$ protne $\overline{Q{}^1F}$ v bodě V . Je tedy prvá kuželosečka složenou

z přímek r , $\overline{6^*P}$. Přímka $\overline{1^*G^*H}$, spojnice průmětů bodů G , H z bodu 6^* , protne b v bodě VI^* .

Tím jsou si na k , b přiřazeny: 3^* , 1^* , 6^* ; III^* , I^* , VI^* . Převedeme-li obě řady v polohu perspektivní tím, že na př. ztotožníme $I^* \equiv 1^* \equiv {}^01$, jímž sestrojíme v nákresně libovolnou přímku a naneseme na ni úsečky $I^{*0}3$, $I^{*0}6$, rovné kotám bodů 3^* , 6^* , je bod